

prima instanță - (Judecătoria Ialoveni) C. Crețu
instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) M. Guzun, I. Cotruță, N. Simciuc

ÎNCHEIERE

13 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadî
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Ialoveni-Gaz” împotriva Societății cu răspundere limitată „Simser-Grup”, intervenient accesoriu Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni, cu privire la obligarea demolării construcțiilor,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni și menținută hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 16 mai 2016,

c o n s t a t ă :

La 21 ianuarie 2015 SRL „Ialoveni-Gaz” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Simser-Grup”, solicitând obligarea pârâtului de a demola din cont propriu construcția barului și a bucătăriei, amplasate în or. Ialoveni, str. Alexandru cel Bun, 11.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că SRL „Simser-Grup” a fost fondată la 14 aprilie 2005 și dispune de magazin și bar, amplasate pe lotul de pământ arendat din or. Ialoveni, str. Alexandru cel Bun, 11.

Susține că pe acest lot de pământ inițial a fost construită clădirea magazinului, iar ulterior lângă magazin a fost construit barul al cărui peretele din spate este amplasat pe conducta de gaze naturale, de presiune medie, cu diametrul de 426 mm, precum și construcția bucătăriei barului, cu încălcarea normelor de protecție a gazoductului în cauză, prin ce sunt încălcate prevederile art. 27 din Legea cu privire la gazele naturale și pct. 6.3.14 din Regulamentul de Securitate în Ramura Gazificării.

Menționează că această încălcare s-a constatat încă în anul 2005, pârâtul fiind somat repetat să demoleze construcțiile menționate, însă a refuzat prezentând o garanție autenticată notarial, prin care sa obligat, la solicitarea SRL „Ialoveni-Gaz”, să permită accesul pentru executarea lucrărilor de deservire tehnică a conductei de gaze naturale în funcție, chiar și de demolare a peretelui amplasat pe aceasta.

Afirmă reclamantul că în rezultatul încălcărilor menționate a devenit imposibilă nu numai deservirea tehnică a gazoductului de presiune medie în funcție, dar există și un pericol pentru clienții barului situat pe un obiect periculos.

Prin încheierea Judecătoriei Ialoveni din 10 martie 2016 s-a atras în proces, în calitate de intervenient accesoriu, BC „Moldindconbank” SA.

Prin hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 16 mai 2016 s-a admis integral cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Ialoveni-Gaz” împotriva SRL „Simser-Grup”, intervenient accesoriu BC „Moldindconbank” SA, cu privire la obligarea demolării construcțiilor.

S-a obligat SRL „Simser-Grup” să demoleze, din cont propriu, construcția barului și a bucătăriei, construite ilegal, amplasate în or. Ialoveni, str. Alexandru cel Bun, 11.

În susținerea soluției date, cu referire la prevederile art. 27 alin. (2) p. a) din Legea cu privire la gazele naturale nr. 123-XVIII din 23 decembrie 2009, instanța a reținut că, construcția barului și a bucătăriei amplasate în or. Ialoveni, str. Alexandru cel Bun, 11, au fost construite pe conducta subterană de gaze naturale, de presiune medie, în mod ilegal și fără acordul prealabil al operatorilor rețelelor de distribuție.

Invocând netemeinicia hotărârii instanței de fond, la 24 mai 2016 SRL „Simser-Grup” a declarat apel, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Ulterior, la 19 mai 2016 BC „Moldindconbank” SA a declarat apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017 s-a restituit apelul declarat de SRL „Simser-Grup”.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017 s-a respins apelul declarat de BC „Moldindconbank” SA și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 16 mai 2016.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 16 iunie 2017, BC „Moldindconbank” SA, reprezentată prin procură de Olga Babără, a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă integral.

În motivarea recursului, reiterând argumentele de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei, a exprimat dezacordul cu decizia contestată, susținând că, construcțiile, a căror demolare s-a dispus, sunt ipotecate în folosul BC „Moldindconbank” SA în temeiul contractului de ipotecă nr. 3760 din 22 iulie 2014, înregistrat la OCT la 22 iulie 2014.

Ipoteca s-a instituit asupra bunului imobil - construcție (comercială, prestarea serviciilor) cu suprafața la sol de 128,5 m.p., cu nr. cadastral 5501204700.01, situat în or. Ialoveni, str. Alexandru cel Bun, 11, ce aparține SRL „Simser-Grup” și este înregistrat în Registrul bunurilor imobile. Înregistrarea bunului imobil la OCT s-a efectuat în baza procesului-verbal de recepție finală nr. 121 din 15 decembrie 2005.

Astfel, consideră că recepționarea construcție a fost posibilă doar după coordonarea proiectului de toate instituțiile abilitate, inclusiv de direcția de gaze. Acest fapt, demonstrează că construcțiile a căror demolarea s-a dispus, sunt amplasate conform normelor în vigoare, iar cererea privind demolarea lor, este una neîntemeiată.

Prin referința din 10 august 2017 SRL „Ialoveni-Gaz” a indicat că recursul înaintat poartă un caracter declarativ și nu cuprinde argumente ce se referă la ilegalitatea

sau netemeinicia deciziei instanței de apel, iar prin urmare este neîntemeiat, solicitând considerarea acestuia ca inadmisibil.

Ulterior, la 23 august 2017 SRL „Simser-Grup” a prezentat referință prin care a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa participanților la proces la 10 aprilie 2017 (f.d. 161), iar la materialele dosarului nu este anexată dovada legală de recepționare, recursul înaintat la 16 iunie 2017 se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [*cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230*]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei, pct. 85*). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45*).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (*a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39*).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (*Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A*).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de BC „Moldindconbank” SA, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadî

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari